

In het werk van René Jolink wordt een spel gespeeld met het menselijk vermogen en de menselijke zucht in optische ruis patronen en beelden.

In de loop der jaren heeft René Jolink een unieke bewerkelijke schilders techniek ontwikkeld die maken dat zijn onderwerpen zo tijdloos en universeel overkomen. Een man die lijkt te dansen, een leunend gezelschap of een landschap, ze komen voor als een afdruk van de werkelijkheid; als een herinnering die tot leven wordt geroepen. Ver van de realiteit maar dichtbij qua gevoel roepen zijn schilderijen een sfeer op die eerder suggereert dan onthult.

Als een fotograaf in een donkere kamer laat René Jolink zijn beeld in een langzaam proces ontstaan. Zijn schilderijen hebben iets weg van fotografische impressies: door het kerven en schrapen in een laag natte verf en door het gebruik van een vorm van frottage met plastic folie ontstaat er een voorstelling in de uitsparing vergelijkbaar met het negatief in de fotografie. Juist in dat proces van het weghalen ontstaat een beeld dat aan iedere context is onttrokken en puur en alleen zichzelf is.